[2024] 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. :2024 ਆਈ. ਐੱਨ. ਐੱਸ. ਸੀ. 167

ਦੱਤਾਤਰਿਆ

ਬਨਾਮ

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ

2012 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 666

01 ਫਰਵਰੀ 2024

[ਸੁਧਾਂਸ਼ੂ ਧੂਲੀਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ਬੀ ਵਰਾਲੇ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

ਕੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 316 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ 10 ਸਾਲ ਆਰ. ਆਈ. ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ, ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋ ਉਹ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ।

ਸਿਰਲੇਖ

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860-ਐਸ. ਐਸ. 304 ਭਾਗ II ਅਤੇ 316 - ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ-ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਜਲਦੀ ਅਣਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ - ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਕਿ ਭਿਆਨਕ ਰਾਤ ਨੂੰ ਪਤੀ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨੌਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਗਰਭਵਤੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ 98% ਸੜਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ - ਉਸ ਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ - ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੌਤ ਦਾ ਐਲਾਨ-ਘਟਨਾ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਗਵਾਹ ਦੀ ਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 316 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ 10 ਸਾਲ ਆਰ. ਆਈ. ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ – ਸ਼ੁੱਧਤਾਃ

ਆਯੋਜਿਤਃ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ- ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦਾਦੀ ਨੇ ਘਟਨਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ-ਉਸਨੇ ਮਾਵਾਂ ਦੀ ਚਾਚੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ-ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਜਿਸ ਨੇ ਮਰਨ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ' ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਸੜ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ - ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ, ਧਾਰਾ 316 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਹਰ ਉਪਲੱਬਧ

ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਅਚਾਨਕ ਲੜ੍ਹਾਈ ਹੋਈ ਸੀ - ਉਸ ਸਮੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੜ੍ਹਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਅੰਤਮ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਾਰਜ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਚੌਥੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਹੋਈ ਲੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਝਗੜ੍ਹੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ ਕੰਮ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ-ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕੈਦ ਕੱਟ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜ੍ ਨਾ ਹੋਵੇ। [ਪਾਰਸ 11,12,14,17-21]

ਕੇਸ ਲਾਅ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਕਾਲੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ, (2000) 10 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 324-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860; ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973.

ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਜਲਦੀ ਅਣਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮੌਤ; ਮੌਤ ਦਾ ਐਲਾਨ; ਉਮਰ ਕੈਦ; ਦੋਸ਼ੀ ਹੱਤਿਆ ਜੋ ਕਤਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਐਕਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਗਿਆਨ; ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ; ਪੂਰਵ-ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਕਾਰਜ; ਅਚਾਨਕ ਲੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਝਗੜ੍ਹਾ; ਇਸ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕਰੋ; ਸਬੂਤ; ਗਵਾਹ; ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ; ਸਾੜ੍ ਸੱਟਾਂ; ਕੈਦ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਅਦਾਲਤ : 2012 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 666

23-11-2010 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਵਿਖੇ 2009 ਦੇ ਸੀਆਰਐਲਏ ਨੰਬਰ 6 ਵਿੱਚ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੁਧਾਂਸ਼ੂ ਐੱਸ ਚੌਧਰੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੂਚਾ ਪਾਂਡੇ, ਐੱਮ ਵੀਰਾ ਰਾਘਵਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੌਤਮੀ ਯਾਦਵ, ਪ੍ਰਾਂਜਲ ਚਾਪਲਗਾਓਂਕਰ, ਐੱਮ ਏ ਚਿੰਨਾਸਾਮੀ।

ਭਾਰਤ ਬਾਗਲਾ, ਸਿਧਾਰਥ ਧਰਮਾਧਿਕਾਰੀ, ਆਦਿੱਤਿਆ ਅਨਿਰੁੱਧ ਪਾਂਡੇ, ਸੌਰਵ ਸਿੰਘ, ਆਦਿੱਤਿਆ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਵੀ ਸ਼ਰਮਾ, ਆਦਰਸ਼ ਦੂਬੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ/ਆਦੇਸ਼
ਆਦੇਸ਼ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 06/2009 ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 23-11-2010 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 316 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਆਈਪੀਸੀ') ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 316 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 5000 ਰੁਪਏ ਅਤੇ 2000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
2. ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਸਾਲ 2007 ਵਿੱਚ 32 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ) ਦਾ ਵਿਆਹ ਮੀਨਾਬਾਈ ਦੱਤਾਤਰਿਆ ਗਵਲੀ (ਜੋ ਘਟਨਾ ਦੇ ਦਿਨ 30 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ) ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਤਨੀ ਮੀਨਾਬਾਈ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੌਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 26-01-2007 ਦੀ ਮੰਦਭਾਗੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 10:00 ਵਜੇ ਘਰ ਆਇਆ ਸੀ.
ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਖਾਣਾ ਬਣਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਟੋਵ ਫਟ ਗਿਆ, ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਸੜਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ, ਜੋ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ 98% ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੋਲਾਪੁਰ ਦੇ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਸੱਟ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 98% ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ 27-01-2007 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 01:30 ਵਜੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ -
"ਬਿਆਨ

ਸੋਲਾਪੁਰ
ਮਿਤੀ-27/01/2007

ਸਮਾਂ- ਸਵੇਰੇ 01:30 ਵਜੇ

ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਨੀਵਾਰ

ਮਰੀਜ਼ ਚੇਤੰਨ ਪੂਰਬੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।
1:41 ਵਜੇ-27-01-2007- ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ - ਦੇਸ਼ਪਾਂਡੇ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੀਨਾਬਾਈ ਦੱਤਾ ਗਾਵਲੀ, ਉਮਰ 30 ਸਾਲ, ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਏ ਕਾਟਾ ਸਾਵਰਗਾਓਂ, ਟੀਕਿਊਟੀ ਤਲਜਾਪੁਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਓਸਮਾਨਾਬਾਦ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ 26-01-2007 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਰਾਤ 10 ਵਜੇ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਮੂਲੀ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ 40 ਸਾਲ ਦੇ ਸਰਵਿਸ ਵਾਇਰਮੈਨ ਸ਼੍ਰੀ ਦੱਤਾਤਰਾਇਆ ਗਾਵਲੀ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਪੱਥਰ ਸੁੱਟੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਟੋਵ ਭੜਕ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ 98% ਤੱਕ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ. ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਵੀ 40% ਸੜ ਗਏ ਹਨ, ਸ੍ਰੀ ਦੱਤਾ ਗਾਵਲੀ ਵੀ ਸੜ ਗਏ ਹਨ। ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਸੜ ਗਿਆ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਆਦੀ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਦਾਦੀ ਰਾਤ 12 ਵਜੇ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ। ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਇਲਾਜ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਦ ਬਿਆਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।
ਤੁਹਾਡੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ
ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੀਨਾਬਾਈ ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਯ ਗਾਵਲੀ

ਦੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਦਾ ਅੰਗੂਠਾ ਪ੍ਰਭਾਵ

(ਐੱਮ. ਵੀ. ਵਾਘ) ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਫ਼ਤਰ, ਸੋਲਾਪੁਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ।
ਮਰੀਜ਼ ਚੇਤੰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ।
(ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 33)
ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ - ਏ. ਪੀ. ਦੇਸ਼ਪਾਂਡੇ-

"3. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 307 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 12/2007 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਾਮਾਲਵਾੜੀ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
4. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੌ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ 28-01-2007 ਨੂੰ ਇੱਕ ਜੰਮੇ ਹੋਏ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 04-02-2007 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ.
5. ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 307 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3161 ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

1 ਸੈਕਸ਼ਨ 316 ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਤੁਰੰਤ ਅਣਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।--ਕੈਣ -

6. ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਐਫ. ਸੀ., ਤੁਲਜਾਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਆਰ. ਸੀ. ਸੀ. ਨੰਬਰ 96/2007 ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਸ ਸੈਸ਼ਨਜ਼ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਆਖਰਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ, ਉਸਮਾਨਾਬਾਦ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 316 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ।

7. ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

8. ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 09-04-2012 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

9. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸੁਧਾਂਸ਼ੂ ਐਸ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਭਰਤ ਬਾਗਲਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

10. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਨੌਂ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ, ਮੌਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਕੋਈ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਤਨੀ) ਦੀ ਨਾਨੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੌਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ 28-01-2007 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਇੱਥੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਸਟਾਰ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਜੋ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਗਵਾਹ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਵੀ ਹੈ।

11. ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ

ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਣਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਸ ਸਾਲ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ 26-01-2007 ਅਤੇ 27-01-2007 ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੋ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਖਾਣਾ ਬਣਾ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਸੜ ਗਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

12. ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ। ਖ਼ੁਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਔਰਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਦਿਨ, ਉਹ ਦੇਰ ਰਾਤ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਸੁੱਟਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਪਰ ਫਿਰ, ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵੀ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਵੀ ਸੜ ਗਿਆ। ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਪੀਡਬਲਯੂ-7, ਚਤੁਰਬਾਈ ਤੁਕਾਰਾਮ ਕਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਨਾਨੀ ਹੈ, ਜੋ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਅੱਠ ਤੋਂ ਨੌਂ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਿਵਾਰਕ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਔਰਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਸੀ ਜੋ ਜੋੜੇ ਦਰਮਿਆਨ ਝਗੜੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਮੰਦਭਾਗੇ ਦਿਨ, ਦੋਵੇਂ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਲੜ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਉੱਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਘਟਨਾ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਈ ਅਤੇ ਚੀਕਣ ਲੱਗੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪੋਤੀ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

13. ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਗਵਾਹ ਜੋ ਇੱਥੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਪੀ ਡਬਲਯੂ-8 ਭਾਵ ਵਿਮਲ ਸੂਰਿਆਕਾਂਤ ਸਾਲੁਨਖੇ, ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਵਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਦੀ ਧੀ ਹੈ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਮਾਲਕਣ ਰੱਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਲੜਾਈਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। (ਅਰਥਾਤ, ਮ੍ਰਿਤਕ).
ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਯਾਨੀ ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਆਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ (ਪੀਡਬਲਯੂ-7) ਨੇ ਰਾਤ ਕਰੀਬ 1 ਵਜੇ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਦੋਸ਼ੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੀ ਹਰਕਤ ਕਾਰਨ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਆਪਣੀ ਮਾਂ (ਪੀਡਬਲਯੂ-7) ਤੋਂ ਮਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਸੋਲਾਪੁਰ ਦੇ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਗਈ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਮੀਨਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਸੜੀ ਹੋਈ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ।

ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਾਟੀ-ਸਾਵਰਗਾਓਂ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਮਾਲਕਣ ਰੱਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਝਗੜ੍ਹਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਲਈ ਸਟੋਵ 'ਤੇ ਖਾਣਾ ਬਣਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ' ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਇਆ, ਜੋ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਟੋਵ ਫਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਮਦਦ ਲਈ ਚੀਕਦੀ ਹੋਈ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਵਾਹ (ਪੀਡਬਲਯੂ-8) ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਨੌਂ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਕਰਾਸ ਜਾਂਚ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

14. ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੜ੍ਹਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਾਰਨ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਝਗੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

15. ਇਹ ਬਿਆਨ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ, ਭਾਵ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ 27.01.2007 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 01.30 ਵਜੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਤਹਿਸੀਲ ਦਫਤਰ, ਉੱਤਰੀ ਸੋਲਾਪੁਰ ਵਿੱਚ' ਅਵਲ ਕਰਕੁੰਨ 2 'ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਰਾਤ 12:30 ਵਜੇ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਸੋਲਾਪੁਰ ਵਿਖੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਡਾਇੰਗ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
16. ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੀ ਮੁੱਖ ਜਾਂਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ -

"ਐਪ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸ਼੍ਰੀ ਜਾਧਵ
1. ਮੈਂ ਉੱਤਰੀ ਸੋਲਾਪੁਰ ਦੇ ਤਹਿਸੀਲ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਅਵਲ ਕਾਰਕੁਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। 2 ਜਨਵਰੀ 2007 ਤੋਂ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਲਈ, ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ ਮਰਨ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਦਾ ਕੰਮ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 26 ਜਨਵਰੀ 2007 ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਰਾਤ ਕਰੀਬ 12.30 ਵਜੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਆਈ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਮੌਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

2 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ

ਮੈਂ ਸੋਲਾਪੁਰ ਦੇ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੀਨਾ ਗਵਲੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੱਤਾ ਗਵਲੀ ਦਾ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਚਿੱਠੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਦਫਤਰ ਕਾਪੀ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਚਿੱਠੀ ਉਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 23 ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਮੈਡੀਕਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਏ. ਪੀ. ਦੇਸ਼ਪਾਂਡੇ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਦੋਵੇਂ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ। ਡੀਡੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਮੈਡੀਕਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਦੱਤਾਤਰਿਆ ਭਾਨੁਦਾਸ ਗਵਲੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਡਾ. ਦੇਸ਼ਪਾਂਡੇ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਤਾਤਰਿਆ ਗਵਲੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਮਰੀਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦੱਤਤਰਾਇਆ ਭਾਨੁਦਾਸ ਗਵਲੀ ਰੋ/ਓ ਕਾਟੀ ਸਾਵਰਗਾਓਂ ਦੱਸਿਆ। ਮਰੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਂ ਉਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਦੱਤਰੀਆ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਖੱਬੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਲਿਆ। ਮੈਂ ਫਿਰ ਮੈਡੀਕਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਕਿ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਚੇਤੰਨ ਹੋਣ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਸਮਰਥਨ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਮੈਡੀਕਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਹੈ। ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਖੁਦ, ਦੱਤਾ ਗਵਲੀ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੀ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਮੈਂ ਬਿਆਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਉਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 24 ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮਰੀਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 26-01-2007 ਨੂੰ, ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ' ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਮੂਡ ਵਿਚ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਾਣਾ ਬਣਾ ਰਹੀ ਸੀ. ਮਰੀਜ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਸੜ ਗਏ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਸੀ।

2. ਮੈਂ ਮੀਨਾਬਾਈ ਗਵਲੀ ਦਾ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਡਾ. ਏ. ਪੀ. ਦੇਸ਼ਪਾਂਡੇ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ

ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ। ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਰੀਜ਼ ਬੇਹੋਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਦੇ ਐਲਾਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ। ਮਰੀਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਮੀਨਾ ਦੱਤਾ ਗਵਲੀ ਦੱਸਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਟੀ ਸਾਵਰਗਾਓਂ ਦੀ ਵਸਨੀਕ ਹੈ। ਮੀਨਾਬਾਈ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਲਗਭਗ 26-01-2007 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਾਣਾ ਬਣਾ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਝਗੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ' ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਟੋਵ ਫਟ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੜ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਮੀਨਾਬਾਈ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਉਹੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਸੱਚ ਅਤੇ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ। ਮੈਂ ਮਰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਉੱਤੇ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਖੱਬੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਫਿਰ ਮੈਡੀਕਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਕਿ ਉਹ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਡਾਕਟਰ ਏ. ਪੀ. ਦੇਸ਼ਪਾਂਡੇ ਨੇ ਫਿਰ ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਚੇਤੰਨ ਹੋਣ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਰਥਨ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਮਰਨ ਦਾ ਬਿਆਨ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਖੁਦ, ਮਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਹੀ ਉੱਥੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਮਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਉਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਮੇਰੇ ਦਸਤਖਤ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 25 ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਚੌਕੀ, ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਸੋਲਾਪੁਰ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ।

17. " ਇਸ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਸੰਗਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮਰੀਜ਼ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਨਹੀਂ

ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਐਲਾਨ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ 27-01-2007 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 01:30 ਵਜੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੜ੍ਹਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਹ ਬੱਚਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਜਨਮ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 316 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਘੱਟ ਤੀਬਰਤਾ ਦਾ ਹੈ।

18. ਪੂਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡੀ ਇਹ ਵੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਤਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਲਕਿ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

19. ਅਸੀਂ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਰਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਉੱਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਲਈ ਸਟੋਵ ਉੱਤੇ ਖਾਣਾ ਬਣਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਟੋਵ ਫਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਅਕਸਰ ਲੜ੍ਹਾਈਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਨੇ ਸਾਡੇ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੀ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਯਾਨੀ 28-01-2007 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 316 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਬਣਦਾ ਹੈ।

20. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤ ਤੋਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦਰਮਿਆਨ ਅਚਾਨਕ ਲੜ੍ਹਾਈ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੌ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੜ੍ਹਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਅੰਤਮ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਸਾਡੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਇਹ ਕੰਮ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਚੌਥੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵ, "ਦੋਸ਼ੀ ਹੱਤਿਆ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਅਚਾਨਕ ਲੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ-ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਚਾਨਕ ਹੋਏ ਝਗੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਆਰਾ ਅਣਉਚਿਤ ਫਾਇਦਾ ਚੁੱਕੇ ਜਾਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਜਾਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਗਰਮੀ।
21. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਹੋਈ ਲੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਝਗੜ੍ਹੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 302 ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ 304 ਭਾਗ-2 ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਜੋ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਦੇ ਭਾਗ-1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ, ਭਾਗ-2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਵੇਗਾ।

ਲਗਭਗ ਸਮਾਨ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇੱਥੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਕਾਲੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ (2000) 10 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 324 ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨਃ -

ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੋ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਗਹਿਣੇ ਵੰਡਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸ਼ਰਾਬ ਖਰੀਦ ਸਕੇ। ਉਸ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ' ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸਟਿੱਕ ਸਾੜ੍ਹ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਪਰ ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪਾਣੀ ਪਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿਃ

"7.... ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੰਮ ਇੰਨਾ ਵਧ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਸਥਿਤੀ ਉਸ ਦੇ ਕਾਬੂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਘਾਤਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਚਲੀ ਗਈ। ਉਸ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਕਾਰਨ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਫਸਟ ਡਿਗਰੀ ਕਤਲ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਤੱਕ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਹਾਂ।

8. ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤੋਂ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸੁਧਾਂਸ਼ੂ ਐਸ ਚੌਧਰੀ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ ਕੰਮ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਪੀਲ ਦੀ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੈਦ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹੈੱਡਨੋਟਃ ਨਿਧੀ ਜੈਨ

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾਃ

ਅਪੀਲ ਦੀ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਗਿਆ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Advocate Shifa Kler